

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

treball

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 328

Barcelona, març 1971

Preu 2 pts.

DETUREM LA REPRESSIO !

El Sr. Torras Trias, President del Consell Provincial d'Empressaris, es queixà, el 9 de març davant el Ministre de Treball i el Governador Civil que «... existeix una inseguretat laboral manifestada en incidents que donen la impressió que s'obre excessivament la mà... » Que s'obre excessivament la mà?; suspensió de l'article 18; detencions arbitràries, mals tractes, tortures, abusos d'autoritat del director de la « Model ». La primera setmana de març hi havia cosa d'un centenar de detinguts a les comissaries de Barcelona. Després de provocacions policiaques sistemàtiques, quatre facultats i una escola superior han estat tancades; es preparen judicis contra diversos estudiants amb algunes peticions fiscals severes. S'ha clausurat el Club d'Amics de l'O.N.U. I abans de la seva jubilació, Perez Viñeta prepara un Consell de Guerra contra set treballadors de Terrassa.

De la part dels patrons, desenes d'acomiadaments, de sancions, d'intimidacions i lock-outs com a la Harry Walker i La Maquinista. De la part de la força pública, intervencions de la policia per evacuar llocs de treball ocupats pels treballadors; detencions d'obres d'avantguarda, amb els cas particularment escandalós de la re-detenció de treballadors i estudiants quan acabaven de ser deixats en llibertat pel Jutge de Guàrdia...

La repressió és tan ferotge a Catalunya, com a Sevilla, Galícia, Euskadi i altres llocs d'Espanya. No ha aconseguit, però, paraitzar una ofensiva amb accions tan esplèndides com les de Harry Walker i La Maquinista o les de la població treballadora de Santa Coloma de Gramanet; el 22 de febrer una dotzena d'empreses del Ram de l'Aigua de Sabadell anaven a la vaga en solidaritat amb dos enllaços acomiadats de l'empresa ESTRUCH; a Cornellà, després d'una vaga de cinc dies, els obrers d'E.R.M.S.A. aconseguiren la readmissió, el dia 28, de cinc companys acomiadats. Els dirigents obrers de Cornellà, Ruiz i Garcia, han estat absolts en el judici promogut per la B.P.S. I el dia 9, centenars de treballadors de La Maquinista i d'altres empreses s'unien als 940 de l'empresa de Sant Andreu que es presentaven al judici a Magistratura promogut contra les l'empresa, judici que ha despertat expectativa general dins i fora de Catalunya. I és que, entre altres factors, el sentiment de victòria després de Burgos estimula l'esperit d'ofensiva de la classe obrera. La percepció, de vegades intuïtiva, del debilitament del poder oligàrquic, mou desenes de milers de treballadors a no acceptar resignadament ni la inflació galopant, que comprimeix el seu nivell de vida, ni les formes d'explotació que volen imposar els propietaris.

I a la Universitat l'agitació no s'atura i un nombre creixent de degans i professors dona

recolzament als estudiants. La B.P.S. no aconsegueix intimidar alguns Magistrats. Entre la Policia Armada i altres forces repressives es donen signes de tebior; les autoritats fan venir de Valladolid la 42 Bandera Mòbil, unitat especial més ben pagada i equipada... En suma, en un moment que la lluita de

(passa a p. 2)

DELS CARRECS SINDICALS "

La Comissió Obrera Nacional de Catalunya crida a lliurar des d'ara una gran batalla cara a les eleccions sindicals

Recentment, les Comissions Obreres de Terrassa, la Coordinadora de C.O. del Vallès Oriental (en assemblea on es trobaven representades una trentena d'empreses que sumen més de 15.000 treballadors), les C.O. de Blanes i comarques, etc. han fet respectivament públiques crides als treballadors per a que siguin abordades combativament les anunciades eleccions sindicals. El Comitè de Barcelona del P.S.U.C. ha publicat un ampli treball sobre aquest mateix motiu que està essent difós amplament per tots els llocs de treball de Barcelona i comarques. El 15 de març és la Comissió Obrera Nacional de Catalunya la que difon un important document en el mateix sentit, del qual document són els paràgrafs que reproduïm a la pàgina 3.

CLINQUES, SI ! AMBULATORI, NO !

On són els diners del Seguro?

La població de Santa Coloma de Gramanet reivindica al carrer els serveis mèdics indispensables que les autoritats li neguen

El dia 23 de febrer van prometre que tornarien. Han tornat i amb força decuplicada que ha rebotat les barreres de guardes municipals amb porra, que ha pogut més que els canons d'aigua, que no s'ha deixat esporuguir per les salves dels mosquetons de la Guardia Civil.

Més de sis mil persones segons els uns, deu mil almenys segons altres participants, han recorregut el 10 de març les artèries principals de la vila; ells mateixos asseguraven un eficaç servei d'ordre que evitava els desbordaments i la manifestació, impressionant, hagués transcorregut sense cap violència si no hagués iniciat aquesta l'agressió brutal de les forces repressives, repel·lida en legítima defensa pels manifestants, homes i dones que feren valentament front als canons d'aigua, a les càrregues dels municipals, a la violència armada de la Guardia Civil.

Ni l'alcalde, ni les autoritats provincials, ni el Govern han donat cap resposta vàlida a la població, que està reclamant, de temps i per tots els mitjans legals, que siguin instal·lats els serveis mèdics que corresponen a una població obrera de la importància de Santa Coloma.

Tenien un miserable ambulatori, que destruï l'explosió seguida d'incendi d'una caldera, fa ja mesos; mesos i segueixen sense tenir res! Es totalment justificada la reclamació dels veïns de Santa Coloma, totalment justificada la indignació que els llençà al carrer; la seva reivindicació s'ha de satisfer amb tota la urgència que requereix la gravetat d'aquest problema ciutadà: Es totalment inacceptable i indignant la demagògica « promesa » del Ministre del Treball al seu pas per Barcelona de fer construir... UN AMBULATORI PER A FINALS D'ANY!

No falten edificis provisionals, terrenys per a edificar ni metges per a garantir, immediatament, que els treballadors malalts i les seves famílies siguin visitats a Santa Coloma mateix, a domicili si cal! Es una brutalitat pròpia del franquisme i dels afamats oligarques opusdeistes negar a una població els serveis mèdics més indispensables que fa mesos que són reclamats amb tots els tons.

Tenen raó els manifestants de clamar al carrer; On són els diners que ens descompten dels jornals per al « seguro »? On són els diners dels impostos que ens ofeguen?

La « resposta » a cops de porra i de canons d'aigua no l'accepten els veïns de Santa Coloma. I encara menys accepten que per haver reclamat allò que de dret els pertoca hagin detingut nombre de treballadors i els vulguin empresonar.

Per la llibertat dels detinguts, pels serveis de clínica i assistència mèdica general suficients; TORNAREM!

Mentre no siguin preses les mesures pràctiques que donguin solució a les reivindicacions exigides; TORNAREM!

Ja està bé de « xanxullos », negocis bruts i estraperlades d'Alcaldes, Governadors i altres jerarquies a costa de la salut i la vida dels treballadors; TORNAREM!

Corresponsal.

CAL DETURAR I FER RETROCEDIR ELS ASSASSINS

AGRESSORS IANQUIS!

SOLIDARITAT

amb els pobles del

VIETNAM, LAOS, CAMBODIA!

« ... El Partit Comunista d'Espanya estima que una conferència mundial de les forces antiimperialistes, encapçalada per la Unió Soviètica, la República Popular Xinesa i la República Democràtica de Vietnam del Nord, sentaria avui les bases per a una acció unida eficaç a fi de posar terme a l'agressió ianqui. »

(Declaració del Comitè Executiu del Partit Comunista d'Espanya - Febrer 1971.)

SOLIDARITAT AMB ELS TREBALLADORS DE « LA MAQUINISTA »! UNA ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA = UNA VALENTA VAGA QUE CAL SOSTENIR

Amb una unitat extraordinària i un esperit de combat exemplars, els treballadors de « La Maquinista » continuen llur acció, que es projecta a tot Barcelona, sobre la classe obrera, però també sobre els estudiants i intel·lectuals, sobre els professionals, sobre

els sectors catòlics, sobre les forces polítiques barcelonenses.

Tots els intents repressius de la policia i de l'empresa, des del 19 de gener que començà el combat, han resultat erms. Ouan, a començaments de la setmana pas-

sada, després del viatge de Duran Farrell a Madrid, l'empresa tractà d'imposar el reingrés individual prèvia sol·licitud, la immensa majoria dels treballadors replicaren passant a l'ofensiva i denunciant massivament l'empresa davant de la Magistratura: 940 denúncies foren presentades conjuntament en defensa del dret al treball! L'escàs centenar d'auxiliars que havien presentat sol·licituds van fer marxa enrera i es van sumar als altres treballadors en l'actitud de combat. El judici no ha acabat quan escrivim això, però està ja ben clar que no és un judici qualsevol, sinó que desperta general expectació.

La solidaritat de la classe obrera i d'altres sectors ciutadans s'expressa en els diners que són recaptats en molts llocs i que arriben a La Maquinista, bé que encara en quantitats inferiors a les que requereix una tal vaga.

S'expressa també en la presència física al seu costat, com en aquesta magnífica assemblea que ens relata un dels treballadors, una gran assemblea que reuní no menys de 500 treballadors amb els seus advocats i que registrà intervencions estupendes que van ajudar molt a l'orientació i valoració de la vaga, a la continuïtat de la lluita, a la preparació del judici a Magistratura com un gran acte de masses, de solidaritat i contra la repressió. A l'assemblea van intervenir les Comissions Obreres, que van aportar amb el seu missatge solidaritat i recolzament als vaguistes. Hi va intervenir també un comunista que exposà els punts de vista del P.S.U.C. sobre la vaga, va fer-ne la valoració, explicà la situació política i les perspectives de la lluita de masses per a liquidar l'actual situació i obrir la via democràtica al nostre país, aconseguint una imponent ovació. El capellà del local que acollí els assembleistes s'adreçà també als treballadors.

Tot això és una manifestació clara d'allò que avui és possible, d'allò que avui és necessari fer obertament, decididament.

Era colpidor escoltar intervindre treballadors de més de seixanta anys, explicant les seves dificultats econòmiques i familiars, el que per a ells suposa perdre el lloc de treball, i cridant els joves a prosseguir la vaga, a no deixar-se abatre; « — Nosaltres, deia un d'aquests veterans obrers, seguirem endavant junt als joves i malgrat els nostres problemes i temor no ens reincorporarem al treball! Ara que som més forts hem de fer-los pagar tot el que ens han estat fent en aquests trenta anys!... »

L'assemblea va decidir continuar la vaga, prosseguir l'acció legal contra l'empresa, desenrotllar una ampla campanya solidària adreçant-se a tots els obrers, als estudiants i intel·lectuals, a les comissions de solidaritat, etc., a fi que se'ls ajudi en tots els sentits; amb la lluita i amb l'obtenció de mitjans econòmics.

LA SITUACIÓ

A LA UNIVERSITAT

El curs s'està caracteritzant per una mobilització massiva i permanent, unitària i convergent amb els altres moviments populars. Es confirma la nostra anàlisi de l'estiu, segons la qual el curs anterior havia estat un curs de transició, sense lluites molt espectaculars però amb un augment progressiu de la claredat política, la qual cosa feia preveure un nou salt del moviment durant aquest curs.

El 3 de novembre va marcar una fita decisiva en aquest viratge, i va situar la universitat en condicions per a l'acció contra el consell de Burgos.

En aquest segon trimestre la lluita topa amb una constant provocació policíaca. La policia, constantment, envaeix facultats, disol assemblees, arrenca cartells; en les actuals condicions, però, això no espanta els estudiants ni frena la lluita, tot i que dificulta el treball en profunditat.

Quasi totes les facultats i una escola superior han estat tancades. Hi ha desenes d'es-

tudiants detinguts. (Es preparen els processos de Leopoldo Espuny i d'Enric Leira, per als quals es demanen 5 i 4 anys de presó respectivament!) Sembla que en algunes facultats s'intenta aplicar l'article 28 del Reglament de disciplina acadèmica, segons el qual hom no pot assistir a les facultats si està processat (això afecta a molts estudiants).

La lluita s'orienta en diverses direccions. Primerament, la solidaritat amb el moviment obrer, amb cartells, recollides de diners, distribució de propaganda al carrer. Ara, malgrat la repressió, estem fent un esforç de mobilització entorn a la batalla de la Maquinista.

S'estan celebrant molts actes político-culturals, en els quals es tracta de tota la problemàtica política i social. Les lluites reivindicatives i contra la Llei d'Educació estan rebent un gran impuls: les dels Arquitectes i Enginyers Tècnics per les seves atribucions professionals; contra l'eliminació de diverses seccions a Filosofia (cursos nocturns); contra la selectivitat a Ciències i Econòmiques; contra professors incompetents o contra orientacions anticientífiques o reaccionàries de la carrera a diversos centres. A Dret s'ha aconseguit la supressió del Dret Canònic.

Els avanços organitzatius han estat importants. Les assemblees són constants. Es generalitzen les comissions de curs i la coordinació a nivell de centre.

Tot això es combina amb un fort combat contra la repressió. La resposta directa a la policia és massiva, i hem aconseguit preses de posició notables d'alguns claudres de professors i d'alguns professors individualment. Fins i tot alguns degans han fet gestions a favor dels detinguts (Cerdà, de l'Autònoma d'Econòmiques, i Udina, de l'Autònoma de Filosofia, han anat personalment a comissaria). Estem impulsant un programa anti-repressiu en 5 punts, que es pot resumir així:

- restabliment de l'article 18;
- llibertat dels detinguts;
- obertura de les facultats i escoles tancades;
- llibertats bàsiques als recintes universitaris;
- expulsió de la policia de la universitat.

Es important la difusió d'aquests 5 punts perquè la universitat necessita un recolzament de tots els moviments i sectors antifranquistes per a enfrontar-se eficaçment amb la repressió. La repressió contra la universitat és cosa de tothom.

Corresponsal.

DETUREM LA REPRESSIÓ!

(ve de p. 1)

classes s'intensifica, tant a nivell econòmic com a nivell polític, l'aparell repressiu del règim presenta esquerdes i és desbordat. El panorama no és gens afalagador pel règim...

En aquest context, la lluita contra la repressió, junt amb la consolidació organitzativa del moviment, ha de posar-se a primer pla. Vencer la repressió vol dir protegir la capacitat de resistència de la classe obrera; vol dir assegurar la continuïtat del moviment obrer, del moviment estudiant i de tota l'oposició democràtica. Cal mantenir i estendre la solidaritat econòmica. Cal defensar activament tots els acomiadats, amb accions de tot tipus, fins a les vagues de solidaritat. L'experiència demostra, d'altra banda, que quan les vagues d'empresa es fan molt dures i prolongades la seva extensió a tot el Ram o localitat multiplica les possibilitats de victòria. En aquest sentit cal reconèixer que encara ens falta avançar molt. L'objectiu ha d'ésser, doncs, la generalització dels moviments de solidaritat amb els repressaliats: el Ram de l'Aigua de Sabadell demostra que això és possible.

La lluita contra la repressió pot ser, doncs, al costat de la lluita pels convenis i contra la Llei sindical —entorn de les eleccions—, un motiu per desbordar el marc de l'empresa i generalitzar la batalla en l'àmbit dels rams, de les localitats i de tota la classe obrera:

LA PERSPECTIVA DE LA VAGA GENERAL HA DE GUIAR TAMBE LA LLUITA ANTI-REPRESSIVA.

En aquest combat la classe obrera ni està sola ni és l'única víctima. Es un terreny privilegiat per a arribar a una unitat extraordinàriament ampla. Totes les classes i capes, tots els grups interessats en canvis democràtics poden aconseguir una victòria si es mobilitzen intensament contra la repressió. L'Església, els col·legis professionals, els claudres universitaris, la premsa, les institucions legals, poden jugar un paper. Els comunistes, sigui el que sigui el seu lloc de treball, han de suscitar pertot arreu tots els moviments possibles de cara a la llibertat dels detinguts; a la solidaritat de totes menes amb els presos i despedits; al restabliment de l'article 18; a l'Amnistia general.

No oblidem que aquesta és una gran batalla política. Agafat entre la crisi econòmica i la crisi política, el règim es veu reduït cada vegada més a la repressió pura i simple. **VENCER LA REPRESSIÓ ÉS COLPIR EL SISTEMA EN UN PUNT VITAL.**

SOLIDARITAT AMB LA LLUITA OBRERA! CONTRA LA REPRESSIÓ!

« ... Els obrers de Maquinista, tots els obrers en lluita, necessiten la més ampla solidaritat!

Cridem els treballadors, estudiants, intel·lectuals i professionals, les dones i els joves, els sacerdots, tots els barcelonins, a intensificar el moviment de solidaritat ciutadana amb els obrers en lluita. A organitzar a les empreses i barris, a les Facultats, Col·legis professionals, a les esglésies, la lluita solidària. A realitzar assemblees i mítings en els quals hom expliqui la valent vaga de la Maquinista i totes les lluites obreres. A recollir ajuda econòmica per a sostenir aquestes lluites. A denunciar i combatre les mesures de repressió que patrons i Govern empleen contra els treballadors.

Denunciem el segrestament dels obrers de la Maquinista Emilio Penado, Francisco Lumeras, Cándido Rama, Jerónimo Fernández, y Diez (...). Com ells, estan tancats arbitràriament a la « Modelo » o als calabossos de « Jefatura » —on a finals de febrer se n'amuntegaven més d'un centenar— nombrosos antifranquistes.

Denunciem les tortures i coaccions de què son objecte molts dels detinguts. Denunciem el Consell de Guerra que el nefast Perez Viñeta prepara contra els treballadors de Terrassa J. Antonio Castilla, Arsenio Fernández, Andrés Gandullo, Salvador Serrano, Matías Moreno, Joan Utges i J.M.S.N., acusats de participació a la Jornada per l'Amnistia del 3 de novembre.

EXIGIM LA LLIBERTAD DE TOTS ELS PRESOS I DETINGUTS! »

(Ctè de Barcelona del P.S.U.C.)

Elegir els millors PER AVANÇAR EN LA LLUITA

Desenes de milers de treballadors catalans estan batallant en defensa de les seves reivindicacions salarials i altres reivindicacions. El to d'aquesta lluita és en molts casos elevadíssim i la seva tendència és a estendre's i generalitzar-se. Això permet de fixar-nos nous objectius en el terreny de la unitat i l'organització dels treballadors. L'experiència del 3 de novembre i tot el que l'ha seguida mostra amb claredat que, treballant amb audàcia, es pot avançar a ritmes nous cap a accions socio-polítiques generalitzades. En aquesta perspectiva de lluites, i més enllà d'elles la Vaga General, cal situar la batalla de les eleccions sindicals anunciades pel mes d'abril.

La Comissió Obrera Nacional de Catalunya, la coordinadora de les Comissions Obreres del Vallès Oriental, les Comissions Obreres d'altres zones industrials importants, com Tarrassa, Blanes i les comarques, etc., han fixat ja posició i començat a preparar activament, en aquesta primera etapa, les candidatures obreres en assemblees i reunions.

Aconseguir que al màxim d'empreses les Comissions Obreres comptin amb un potent « braç legal » compost per homes i dones fidels a la seva classe, que han fet les seves proves en aquest període tan dens de lluites, que permeti de combinar les formes legals i extralegals, pot contribuir extraordinàriament a l'organització i a l'extensió de tot el moviment reivindicatiu.

En les condicions en què ens hem de moure, les d'una dictadura feixista, no podem permetre'ns el « luxe » de despreciar o subestimar cap possibilitat d'organitzar els treballadors. D'aquí que la tàctica de participar a les eleccions sigui una tàctica revolucionària, perquè pot facilitar-nos l'organització de vagues reivindicatives econòmiques i polítiques, i també la vaga general.

Hi han llocs on l'anunci de les eleccions ha provocat, com és natural, una animada discussió: Per a què serveix un Jurat?, s'ha plantejat, per exemple, en alguna assemblea. Està clar que un Jurat al servei de la patronal i dels verticalistes no ens serveix per a res; cal canviar-lo, i els treballadors han fet molt bé no esperant les eleccions per a exigir que siguin renovats els Jurats que no han complert amb el seu deure. Però mirant al voltant seu, qualsevol obrer té avui a la vista multitud d'exemples que mostren el treball eficaç de molts jurats, de milers d'enllaços que han sabut utilitzar intel·ligentment les plataformes legals per a promoure i dur a cap lluites de gran transcendència dirigides i orientades per les Comissions Obreres. Aquí tenim aquestes magnífiques assemblees que els enllaços i membres de Juntes Socials han organitzat, de vegades en els mateixos locals de la C.N.S., per a combatre i desemmascarar els jerarques i el Govern, i en més d'una ocasió per a organitzar i cridar, « legalment », a accions generalitzades que han abastat a Rams sencers d'indústria.

Alguns diuen, preconitzant l'abstenció, que elegir càrrecs sindicals equival a fer dels obrers « blanc de la repressió ». Sí, a la presó hi han avui molts obrers condemnats per haver complert amb honor la confiança que els seus companys depositaren en ells. Però no han estat víctimes de la repressió pel fet de ser enllaços sindicals: la policia

persegueix i empresona els obrers revolucionaris, els millors, els més combatius, tinguin o no tinguin credencials. Del que es tracta no és de renunciar a ocupar càrrecs sindicals sota pretexte que seran blanc de la repressió —cosa que equivaldria a renunciar a la lluita, perquè avui aquell qui encapçala obertament qualsevol acció obrera és en principi « blanc de la repressió »— sinó de defensar els elegits per a aquests càrrecs, cobrir-los resolutament de la nostra solidaritat, seguir pel camí de la lluita fins acabar amb el règim.

Per això, aquells que preconitzen l'abstenció —encara que vulguin justificar-la amb arguments pretesament revolucionaris— en el fons el que fan es defensar una actitud de passivitat, esquivar la lluita de classes, anar a contracorrent de l'ambient ofensiu revolucionari de la classe obrera, que no està disposada a deixar el camp lliure a la patronal, als jerarques i al Govern; que té consciència que en les properes eleccions sindicals, imposant els seus autèntics representants en candidatures unitàries i elegint-los, pot conquistar unes posicions importants des de les quals marxar a l'assalt i a la destrucció dels actuals sindicats verticals i començar a estructurar el futur sindicat de classe.

Des d'ara, sense perdre un moment, com ja s'està fent en nombrosos llocs, cal preparar activament aquest nou combat de classe. Cal elegir en assemblees amples i obertes els millors representants obrers, elaborar les plataformes reivindicatives que s'han de defensar, impulsar tot el moviment. I cal discutir, discutir fraternalment amb TOTS els treballadors, amb els que no comprenen la necessitat de participar en aquestes eleccions o amb els que tenen dubtes, perquè junts hem de presentar batalla a la dictadura i a la patronal. Imposar els nostres representants en cada empresa, en aquests moments, és la millor manera de dir SI al sindicat de classe per el qual lluitem, i NO a aquest engendre de Llei sindical que acaben d'aprovar les « Cortes » i que els treballadors rebutgen per inútil i feixista.

« ... L'abstenció només s'explicaria si el manteniment de la suspensió de l'article 18 i altres mesures policiaques repressives fessin REALMENT IMPOSSIBLE la presentació de candidatures independents. Però inclús en un tal cas, l'abstenció hauria de ser una política activa, combativa, que impedís efectivament les ELECCIONS OFICIALS i que fos acompanyada en cada empresa d'ELECCIONS NO OFICIALS en les quals els treballadors elegissin els seus autèntics representants i enfortís les estructures organitzatives del nou moviment obrer... »

(Declaració del Comitè Executiu del Partit Comunista d'Espanya - Febrer 1971.)

La crida de la
Comissió Obrera Nacional
de Cata'unya

PREPAREM

UN GRAN COMBAT PER L'OCUPACIO DELS CARRECS SINDICALS

« ... Més de 40.000 treballadors en unes 40 empreses del Metall, Tèxtil, Construcció, Transport, Assegurances i altres han anat a conflictes en tot el que va de 1971. Lluites com les de La Maquinista Terrestre i Marítima, Harry Walker, treballadors de la Universitat Autònoma, les accions coordinades del Tèxtil de Sabadell, i les dels empleats d'assegurances, etc. són tota una resposta a la repressió del Govern i les empreses i una decisió de lluitar resolutament per la defensa de les seves reivindicacions i drets.

En aquest marc de lluites incessants es presenten les eleccions sindicals. Les Comissions Obreres de Catalunya cridem tots els treballadors a participar resolutament i decidida a elles per a portar als càrrecs d'enllaços, jurats i membres de les juntes socials els homes més idonis i combatius, els més honrats i fidels a la seva classe. No es tracta d'anar a les eleccions a seques o d'esperar a que les eleccions arribin; es tracta de preparar a consciència les condicions per a lliurar la gran batalla... »

« (...) La classe obrera té acumulada una valuosa i rica experiència del que suposa la conjugació intel·ligent de les possibilitats legals i extralegals. Les eleccions anteriors foren aprofitades per a reforçar el front de la unitat i l'acció en defensa dels treballadors. L'experiència demostra que en els centres de treball on els obrers van saber-les utilitzar, han fet sentir la seva veu i han obtingut èxits i han estat lliurades lluites importants. No obstant allà on va predominar la indiferència van sorgir per als càrrecs d'enllaços i jurats homes que han servit, en la majoria dels casos, per a firmar sancions, expedients de crisi i convenis sense que els obrers fossin consultats.

Nosaltres estem obertament contra el sindicat vertical i lluitem per la seva destrucció i la creació del nostre sindicat de classe. Però som conscients que mentre no aconseguim això hem d'utilitzar qualsevol possibilitat legal que la situació ens ofereixi per a organitzar la gran massa de treballadors, reforçar la nostra lluita i isolar a la « línia de Mando ». Hem de veure les eleccions sindicals, no com un fi, sinó com un mitjà. Es tracta de preparar-les sobre la base d'amples assemblees i reunions a les fàbriques, tallers, obres, oficines, a tots els centres de treball. Els obrers i treballadors que hagin de sortir elegits han de contreure el compromís de comptar sempre, en qualsevol negociació o gestió, amb els seus representats, amb els seus companys, que han depositat la confiança en ell. Si en actuar no ho fan pel seu compte sinó amb el consens dels treballadors reunits en assemblea, el seu treball serà més segur i eficaç, el seu prestigi i la seva autoritat més grans. Això planteja al mateix temps davant dels treballadors de cada empresa la necessitat de donar recolzament i defensar els seus representants. Elaborar des d'ara un programa reivindicatiu que sigui l'emanació de la voluntat dels obrers de cada centre de treball, expressada i defensada en assemblea i que els nous aspirants a enllaços, jurats i membres de les juntes socials es disposin a defensar, serà sens dubte una garantia que assegurarà l'elecció dels millors. »

« (...) Cap revolucionari ha de deixar el lloc que en la lluita li correspon per a que sigui ocupat per home de palla. De l'èxit que obtinguem en la primera fase dependrà en gran mesura l'avanç cap a la segona etapa, que ja es perfila, de la celebració de congressos comarcals, provincials, regionals i nacionals que donguin definitivament el cop de gràcia al sindicat vertical. »

« (...) Endavant cap a la gran batalla, en marxa cap a la Vaga General. UNITS VENCEREM. »

La Comissió Obrera Nacional
de Catalunya.
Barcelona 15 març 1971.

ANGELA UN CRIT DAVIS UN COMBAT LLIBERTAT!

CAMPANYA

PER UN PARTIT MES FORT I ARRELAT EN LES MASSES

Llista nº 15

Lleida : capital (col·lectiu), 6.700 pts.; Grup 3 Novembre, 4.000 pts.; Organització local 15, 400 pts.; Rubí (col·lectiu), 210 pts.; Ripollet (cèl. Ibàrruri), 2.500 pts.; Vilanova i la Geltrú (col·lectiu i 1 donatiu), 1.800 pts.; Mataró (Grup de c.), 1.449 pts.; Sabadell (col·lectiu i 2 donatius), 18.934 pts.; Blanes (col·lectiu), 4.200 pts.; Calella (col·lectiu), 350 pts.; Tordera (col·lectiu), 400 pts.; Malgrat (col·lectiu), 2.425 pts.; Grup A. Costa Brava, 1.500 pts.; Comitè Comarcal del Baix Tordera, 13.050 pts.; Santa Coloma de Gramanet (3 donatius),

140 pts.; Manel, 410 pts.; Saltor, 500 pts.; Comitè de Barcelona i col·laboradors (3 donatius), 1.381 pts.; Comitè Local de l'Hospitalet (8 donatius), 255 pts.; Comitè Comarcal de Badalona (17 aportacions), 14.356 pts.;

Total llista nº 15	354.500 pts.
Suma anterior	4.017.693 pts.
Suma i segueix	4.372.193 pts.

Intel·lectuals (3 donatius), 100.500 pts.; Sector 2 (10 donatius i venda postals), 12.398 pts.; Comitè Comarcal del Baix Llobregat (26 aportacions), 3.591 pts.; Sector 1 (18 donatius i 1 rifa), 18.233 pts.; Comarca 15, 87.244 pts.; Comarca 20, 19.735 pts.; Comarca 20 bis And., 5.000 pts.; Comarca 10, 1.806 pts.; Company E., 375 pts.; Grup Bolivar, 30.658 pts.

AJUT ALS PRESOS

Ripollet, 350 pts.; Sabadell, 3.725 pts.; Calella, 800 pts.

AJUT A LA PREMSA

Ripollet, 300 pts.

Notes. — La quantitat de 500 pts. de la llista nº 12 que figurava com lliurada per la localitat de Martorell corresponia, en realitat, al company Martorell. A petició dels companys del Baix Ebre publiquem les quantitats següents : Grup M.T.B., 325 pts.; una àvia de 67 anys (2 donatius), 1.500 pts.

CREDITS I AJUDES IMMEDIATES ALS PAGESOS!

EL GOVERN, RESPONSABLE DE LES « GUERRES » DE LA LLET, DELS TOMAQUETS, DELS ENSIAMS, DE LES IMPORTACIONS RUINOSSES I INNECESSARIES, TRACTARA DE DEFUGIR LES SEVES OBLIGACIONS :

cal obligar-lo a indemnitzar!

Dues catàstrofes climatològiques a poques setmanes d'interval han submergit en l'angoixa desenes de milers de famílies pageses a tot Espanya. Els danys ocasionats, encara no calculables en tota la seva extensió, signifiquen MILERS DE MILIONS DE PESSETES i, ultra la ruïna de tantes i tantes famílies, afectaran l'equilibri econòmic del país.

Davant d'aquesta veritable catàstrofe nacional, ¿Què fa el Govern? ¿Ha decidit ja, immediatament, mesures d'emergència per ajudar els conreadors abocats a la ruïna, anticip urgent a les de més volada que exigeix la reconstitució de les plantacions destruïdes?

NO: NO HA DECIDIT CAP MESURA EFECTIVA. Algunes « promeses »; res més que paraules i passa-temps demanant dictàmens de tècnics, informes i valoracions; això han fet els ministres de l'OPUS DEI. I ha passat més d'un mes d'ença de les primeres gelades que han practicamente destruït la zona olivarera de Les Garrigues i Baix Segarra, entre altres.

Un miler de pagesos de 89 poblacions afectades reunits a Les Borges Blanques (Lleida) el 10 de març feien un tràgic primer recompte de les pèrdues globals : 949.400 olivareres gelades soca i arrel; 2.900.300 soques no tornaran a donar fruit fins d'aquí a cinc anys i 2.073.500 en necessitaran almenys tres. Un total de 2.983.764.790 DE PESSETES SUMEN ALS PRIMERS CALCULS ELS DANYS CAUSATS A LA ZONA OLIVARERA MES RICA D'ESPANYA (1); centenars de famílies han quedat amb les terres seques, cobertes de les carcasses renegrides de les oliveres que caldrà arrencar i destruir; UNA QUARANTENA DE POBLES ES VEUEN ABOCATS A L'EMIGRACIÓ SI NO REBEN L'AJUDA QUE CAL per a fer front a les necessitats més prementeres... I EL GOVERN ENCARA NO HA ANUNCIAT NI UNA MALA PESSETA D'AJUDA, NI CREDITS, NI RES!

I no perquè no sapiga el què cal fer, sinó perquè no ho vol fer i tractarà de no fer-ho a menys que l'obligui l'acció enèrgica i decidida dels afectats.

Les primeres mesures urgents que la situació requereix les van plantejar amb força els fruticultors de Lleida davant el Governador Civil i els seus titelles Procuradors Nadal i Viola, a l'Assemblea de la C.O.S.A. del 23 de gener convertida pels pagesos en tribuna de reivindicacions i de denúncia de la política agrària del règim franquista :

- 1) exempció fiscal de la contribució territorial, rústica i quota proporcional;
- 2) anul·lament dels deutes de la quota proporcional dels anys passats;
- 3) ajudes a fons perdut per a fer front a l'atur que s'ha produït i que, segons els danys de la gelada encara augmentarà;
- 4) demora sense recarrec en els crèdits agrícoles pendents de devolució;
- 5) concessió urgent i ràpida tramitació de crèdits agrícoles, concedits a llarg terme, el màxim a fons perdut i el que quedi al més baix interès...

La magnitud de la catàstrofe exigeix, per començar, aquestes mesures que donarien una base als pagesos per a reconstituir les respectives hisendes i refer una riquesa d'importància cabdal per al país.

Repetim que el Govern tractarà d'eludir les seves obligacions. Més encara, com té per costum el règim, aprofitarà l'ocasió per distribuir alguns milions entre els grossos latifundistes i terratinents i voldrà tapar la boca als petits i mitjos propietaris amb caritats insignificants i ineficaces..., si la mobilització de pagesos, arrendataris i jornalers, units i organitzats en defensa dels seus interessos no el força a fer entrega de les sumes necessàries.

L'Assemblea de la C.O.S.A. de què abans parlàvem marca ja un bon tanto en aquest camí a favor dels pagesos lleidatans : el Govern no ignora el que fa falta, li ho han dit els mateixos pagesos (2).

L'Assemblea d'olivarers del dia 10 a Les Borges Blanques és una altre pas important ; les autoritats tindran dificultats a fer-se el sord o el desentés davant les xifres i fets irrefutables posats pels pagesos damunt de la taula.

Clar que això és insuficient, però aquesta és la via : Cal multiplicar accions semblants a tots els nivells. La gravíssima situació creada possibilita i exigeix posar en moviment les germandats i cooperatives locals i comarcals per a reunir tots els pagesos i elevar oficialment a les autoritats les exigències d'indemnització ; la situació possibilita i exigeix fer assemblees amb tots els veïns dels pobles sinistrats. Les marxades de pagesos en manifestació a les poblacions Cap de Partit o a la capital, amb les famílies si cal, per reclamar la intervenció positiva de les autoritats, són elements que poden obligar el Govern a escoltar.

I junt a totes les accions legals previsibles, la constitució d'amples Comissions de pagesos, arrendataris i jornalers en cada poble que busquin la relació i coordinació amb els pobles veïns, entre tota la comarca, permetria impulsar i organitzar eficaçment l'ampla mobilització de masses que és el millor instrument de pressió sobre les autoritats franquistes.

(1) La Vanguardia, 11 març 1971.

(2) Ultra el problema de les gelades, l'Assemblea es va proclamar contra la reducció brutal del 50 % dels crèdits als ramaders lleidatans, va reiterar el refus de la nova i de la vella Quota empresarial de la S.S.A., va exigir serveis mèdics suficients per a la població pagesa, etc.

Les organitzacions tenen la paraula

D'una Resolució del Ple ampliat del Comitè Local de Terrassa (febrer) ; Es proposen :

- a) Reclutar cent nous militants.
- b) Recollir un total de 100.000 pessetes en concepte d'ajut econòmic a l'organització.
- c) Pagar puntualment la propaganda.
- d) Repartir un mínim de set exemplars per militant de cada una de les publicacions més importants del Partit.

(Després d'un crida a complir aquestes tasques i a revisar periòdicament els resultats obtinguts, la resolució afegeix) :

« ... El Ple ampliat del Comitè Local apressa totes les cèl·lules i comitès del Partit a fer realitat la consigna ; NI UNA SOLA REIUNIO SENSE DISCUSSIO POLITICA... » (Sentim que la falta d'espai no ens permeti de continuar citant aquesta important Resolució.)

Comarca 40 : « ... La prolongació de la Campaña ens permetrà de poder arribar una mica més amunt i, si tot va bé, podria ésser que arribéssim a les 30.000 pts. »

D'una llarga i interessant Resolució de la Comarca 15 : « ... El nostre compromís de recollir 300.000 pts. en el curs d'aquesta campanya ha estat sobrepasat en prop de 80.000 pts. » (...) « Donarem, en aquest nou període (fins el 23 de juliol), a la direcció del Partit la quantitat de 100.000 pts. » (...) « Per tal d'ajudar a la formació dels joves militants donarem, d'una manera quinzenal, una sèrie de col·loquis sobre els temes següents : situació nacional, situació internacional, comissions obreres i vida sindical, les nacionalitats, el Partit, etc. »

Comarca 20 : « ... La « C.6 » ha cobert el compromís inicial de recollir com a mínim 25.000 pts (26.077,50 pts)... els seus components no pensen aturar-se en les xifres assenyalades, molt menys en aquests moments en què la situació exigeix esforços de tothom i de tota naturalesa. »

RADIO ESPANYA INDEPENDENT Estacio Pirenencia

De 7 a 7,55 h - 21, 25, 30 i 39 metres
De 14 a 15 h - 17, 19, 21 i 25 metres
De 17 a 0,15 h - 21, 25, 30 i 39 metres

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.